

ת"פ 66139/03/16 - מדינת ישראל נגד דניאל אדגואיצאו, עומרי הלוי, דניאל זאודי, רזיאל שלמה, מחמד גידאן תושבי איו"ש, חאלד חלחולי מספר שוטר, סאמח דאר חג יוסף תושבי איו"ש

בית משפט השלום בראשון לציון

19 ינואר 2017

ת"פ 66139-03-16 מדינת ישראל נ' אדגואיצאו ואח'
לפני כבוד השופטת שרית זמיר
המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. דניאל אדגואיצאו
2. עומרי הלוי
3. דניאל זאודי
4. רזיאל שלמה
5. מחמד גידאן תושבי איו"ש
6. חאלד חלחולי מספר שוטר
7. סאמח דאר חג יוסף תושבי איו"ש

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד איתי שמואלי

ב"כ הנאשם 2, עו"ד דורון שטרן

הנאשם 2- הובא באמצעות שב"ס

גזר דין משלים

בעניינו של הנאשם 2 בלבד

הנאשם שבפניי הודה, במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן, והורשע על פי הודייתו בעבירות כדלקמן:
קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין")
(בארבעה אישומים);

גניבת רכב בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 413(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין;

עמוד 1

קבלת רכב גנוב בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 413 + סעיף 29 לחוק העונשין (בשלושה אישומים);

הסעת תושב זר בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**") + סעיף 29 לחוק העונשין.

מהחלק הכללי לכתב האישום המתוקן עולה כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום המתוקן ועובר לכך במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, קשרו נאשמים 1 ו-2 יחד עם אחרים, שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה (להלן: "**האחרים**"), קשר שמטרתו הסעתם של תושבי שטחים, ביניהם נאשמים 5-7 ואחרים שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה, מתוך ולתוך שטחי מדינת ישראל לצורך גניבת רכבים משטחי ישראל והובלתם לשטחי הרשות הפלסטינאית דרך מחסום רנתיס (להלן: "**הקשר**"). במסגרת הקשר, נאשם 2, בהכוונתו של נאשם 1 או יחד עמו בצוותא, היה חובר לתושבי שטחים, ביניהם נאשמים 5-7, וכן לתושבים ישראלים, ביניהם נאשמים 3-4, ועימם, ביחד או לחוד, היו מגיעים אל היעדים בהם מצויים הרכבים ונוטלים אותם תוך חלוקת תפקידים, בדרך שאינה ידועה למאשימה במדויק. בהמשך היו מובילים את הרכבים הגנובים לשטחי הרש"פ כשמי מהנאשמים נוסעים ברכב המוביל ומי מהם נוסעים ברכבים הגנובים.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום המתוקן לא החזיקו נאשמים 5-7 (להלן: "**תושבי השטחים**") באישורי כניסה, עבודה או שהייה בישראל כדין.

על פי עובדות **האישום הראשון**, עובר ליום 2.3.16, במספר מועדים, תיאם נאשם 1 עם נאשם 2 הסעתם של תושבי השטחים מנקודת איסוף סמוכה לראש העין והובלתם לתוך שטחי ישראל לצורך גניבת רכבים והעברתם לשטחי הרש"פ.

ביום 2.3.16 בשעה 13:26, במסגרת הקשר ולצורך קידומו, שוחח נאשם 2 עם נאשם 3 והשניים תיאמו מפגש, חילקו תפקידים וסיכמו על תמורה.

בהמשך, אסף נאשם 2 את נאשם 3 ברכב מסוג סוזוקי באלנו לז. 80-948-28, אותו שכר ביום 1.3.16 מחברת "יצחק לוי" (להלן: "**הרכב המוביל**").

בשעה 18:15 התקשר נאשם 1 לנאשם 2 וביקש לדעת עם מי סגר "סידור להיום".

בשעה 19:59 התקשר אחר שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה (להלן: "**האחר**") לנאשם 2 על מנת לברר אם יצא לדרכו לאסוף את תושבי השטחים לצורך ביצוע גניבת הרכבים, אז עדכן נאשם 2 את האחר כי נאשם 4 לא התלווה אליו כבדרך קבע.

בשעה 20:27, התקשר נאשם 5 אל נאשם 2 על מנת לברר מתי מגיע האחרון לאסוף אותו ואת נאשמים 6-7.

בשעה 20:48 התקשר נאשם 2 אל נאשם 5 ועדכן אותו כי הוא מגיע למקום המפגש. בהמשך, בראש העין, עלו נאשמים 5-7 לרכב המוביל ומשם נסעו על כביש 444 לכיוון דרום.

בשעה 21:15 לערך, הגיעו נאשמים 2,3,5,6 ו-7 ברכב המוביל סמוך לרחוב התבור בבאר יעקב (להלן: "**המקום**"), או אז התפרצו מי מהנאשמים לרכב מסוג מיצובישי מגנום לז., שחנה ברחוב התבור 14 בבאר יעקב (להלן: "**הרכב**")

הגנוב) שבבעלותו של מר אלירן פנחס (להלן: "**המתלונן**"). משלא הצליחו לפרוץ את מנעול דלת הרכב, ניפצו את שמשות החלון הקדמי והאחורי בצד ימין של הרכב, נכנסו לרכב, עקרו את חובק ההגה ומתג ההנעה, חשפו את חוטי החשמל והניעו את הרכב הגנוב.

בשעה 22:15 לערך עזבו נאשמים 2, 3, 5, 6, ו-7 את המקום כאשר נאשם 2 נוהג ראשון ברכב המוביל בו ישבו גם הנאשמים 3, 6 ו-7, ואחריו נאשם 5 שנהג ברכב הגנוב, משם נסעו לכיוון מחסום רנתיס. בהמשך, בשעה 22:29 שוחח נאשם 3 עם נאשם 1 בעניין משאית. משאישר נאשם 1 גניבת משאית נפרדו שני הרכבים. הרכב הגנוב, בו נהג נאשם 5, המשיך לעבר מחסום רנתיס, שם נעצר על ידי השוטרים.

הרכב המוביל ובו יתר הנאשמים, נסע מהמקום לכיוון גדרה. ברחוב ויצמן בגדרה עצר הרכב המוביל ובו נאשמים 2, 3, 6 ו-7 במפרץ, בסמוך למשאית שחנתה במקום, או אז נעצר על ידי השוטרים. בעוד השוטרים קוראים לנאשם 2 לעצור את הרכב, החל נאשם 2 בנסיעה חדה בעוד השוטר ארז סעדה (להלן: "**השוטר ארז**") עומד בסמוך לדופן הדלת. השוטר ארז הצליח להלום בפניו של נאשם 2 אך זה לא שעה ולא עצר את הרכב, האיץ, פגע בניידת משטרה שעמדה בסמוך וגרם לה לנזק בטמבון. בשלב זה האיץ נאשם 2 את נסיעתו לאחור, פגע בחוזקה במשאית, העביר להילוך קדמי והחל בנסיעה קדימה בעוד השוטר ארז נמצא בחזית הרכב הגנוב. השוטר ארז שלף אקדחו וביצע ירי לעבר גלגל אחורי שמאלי והרכב נעצר.

על פי עובדות **האישום השני**, ביום 8.2.16 בשעה 16:00 לערך, החנה רן מאירי את רכבו מסוג מיצובישי ל.ז. (להלן: "**הרכב**") ברחוב הבנים בנס ציונה. במועד האמור קשר נאשם 2 קשר עם נאשם 4 ועם אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה במדויק, לגנוב את הרכב.

בין יום 8.2.16 בשעה 22:00 ליום 9.2.16 בשעה 01:00 או בסמוך לכך, במסגרת הקשר, נטלו אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה, את הרכב בדרך שאינה ידועה למאשימה במדויק. בהמשך קיבל נאשם 2 לידיו את הרכב הגנוב בצוותא עם אחרים, והוביל את הרכב הגנוב בצוותא עם נאשמים 1 ו-4 לכיוון מחסום שילה - רנתיס בעודו נוהג ברכב המוביל.

ביום 9.2.16 בשעה 01:40 או בסמוך לכך, הגיעו הרכב המוביל והרכב הגנוב למחסום. בשעה 01:41:13 עבר נאשם 2 את המחסום ברכב המוביל ואחריו, בשעה 01:41:32 עבר הרכב הגנוב. בשעה 02:04 עבר נאשם 2 את המחסום ברכב המוביל בחזרה לשטחי ישראל.

על פי עובדות **האישום השלישי**, ביום 8.2.16 בשעה 19:00 לערך, החנה מכלוף הרצל את רכבו מסוג מיצובישי טנדר ל.ז. (להלן: "**הרכב**") ברחוב מאיר הרמן בנס ציונה. בין יום 8.2.16 בשעה 22:00 ליום 9.2.16 בשעה 01:00 או בסמוך לכך, במסגרת הקשר, נטלו אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה, את הרכב בדרך שאינה ידועה למאשימה במדויק. בהמשך קיבל נאשם 2 לידיו את הרכב הגנוב בצוותא עם אחרים, והוביל את הרכב הגנוב בצוותא עם נאשמים 1 ו-4 לכיוון מחסום שילה - רנתיס בעודו נוהג ברכב המוביל.

ביום 9.2.16 בשעה 01:40 או בסמוך לכך, הגיעו הרכב המוביל והרכב הגנוב למחסום. בשעה 01:41:13 עבר נאשם 2 את המחסום ברכב המוביל ואחריו, בשעה 01:41:41 עבר הרכב הגנוב. בשעה 02:04 עבר נאשם 2 את המחסום ברכב המוביל בחזרה לשטחי ישראל.

על פי עובדות **האישום הרביעי**, ביום 25.1.16 בשעה 18:10 לערך, החנה דניאל חולי את רכבו מסוג איסוזו טנדר לז. (להלן: "**הרכב**") ברחוב לוי אשכול 188 בקריית אונו. בין יום 25.1.16 בשעה 18:10 ליום 26.1.16 בשעה 07:00 או בסמוך לכך, במסגרת הקשר, נטלו נאשמים 1, 6 ו-7 בצוותא עם אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה, את הרכב בדרך שאינה ידועה למאשימה במדויק. בהמשך קיבל נאשם 2 לידיו את הרכב בצוותא עם אחרים, והוביל את הרכב הגנוב בצוותא עם נאשמים 1, 6, 7 והאחרים לכיוון מחסום שילה - רנתיס בעודו נוהג ברכב המוביל.

ביום 26.1.16 בשעה 01:00 או בסמוך לכך, הגיעו הרכב המוביל והרכב הגנוב למחסום. בשעה 01:24:10 עברו נאשמים 1 ו-2 את המחסום ברכב המוביל ואחריהם, בשעה 01:24:46 עבר הרכב הגנוב. בשעה 01:30 עבר נאשם 2 את המחסום ברכב המוביל בחזרה לשטחי ישראל.

הנאשם צירף כתב אישום מת"פ **26148-05-16** (שלום ראשל"צ), והורשע, על סמך הודייתו בעובדות כתב אישום זה בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "**פקודת הסמים**").

על פי עובדות כתב האישום המצורף, ביום 19.1.16 בשעה 12:01 לערך, בביתו של הנאשם ברחוב ירושלים 17 בנס ציונה, בוצע חיפוש על ידי אנשי משטרה מכוח צו חיפוש משטרתי. במהלך החיפוש נתפסו במקומות שונים בדירה סמים מסוכנים, סם מסוכן מסוג קנביס במשקל כולל של 58.29 גרם נטו וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 63.59 גרם.

הנאשם צירף כתב אישום נוסף מת"פ **10269-04-16** (שלום ראשל"צ), והורשע, על סמך הודייתו בעובדות כתב אישום זה בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים.

על פי עובדות כתב האישום המצורף, ביום 19.1.16 חתם הנאשם על כתב ערובה לפיו החל מיום 19.1.16 יימצא במעצר בית למשך 5 ימים בבית הוריו שברחוב ירושלים 17 נס ציונה.

ביום 23.1.16 בשעה 02:21 לערך, ערך שוטר ביקור בבית לצורך פיקוח על קיום תנאי השחרור של הנאשם. במהלך הביקור הבחין השוטר כי על השידה בחדרו של הנאשם מצוי מכשיר "באנג" ולצדו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 4.5264 גרם נטו.

בהתאם להסדר הדיוני שגובש בין הצדדים כתב האישום בעניינו של הנאשם תוקן, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על סמך הודייתו. הנאשם צירף שני כתבי אישום נוספים, והורשע על סמך הודייתו בעובדות כתבי אישום אלה.

בין הצדדים לא גובשה כל הסכמה עונשית.

לבקשת ההגנה, נשלח עניינו של הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן טרם טיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 14.11.16 עולה כי הנאשם מוכר לשירות המבחן מהליך המעצר בתיק הנוכחי, במסגרתו הוטל עליו צו פיקוח מעצר ונעשו ניסיונות לשלבו בטיפול. במסגרת צו הפיקוח החליט שירות המבחן כי הנאשם ישתלב, בשלב ראשוני, בקבוצה ייעודית לעצורי בית וימסור בדיקות שתן לאיתור סמים. הנאשם נכח בפגישה אחת בלבד, שלאחריה הפסיק השתתפותו בטיפול ללא כל הודעה, ניתק את הקשר עם שירות המבחן ולא עמד בתנאי צו הפיקוח. בהמשך, משחודש הקשר עם שירות המבחן, עבר הנאשם ראיון קבלה במסגרת קהילה טיפולית סגורה ונמצא מתאים לטיפול בה, אולם ביהמ"ש קבע כי שילובו בהליך הטיפול יידון במסגרת ההליך העיקרי. בין לבין, לצורך עריכת התסקיר במסגרת ההליך העיקרי, תיאר שירות המבחן עבור הנאשם, פעמיים, חלון יציאה במנהלת האיזוק לצורך פגישה עמו, אולם הנאשם לא התייצב לשתי הפגישות. בהמשך, ומשכוחותיו של הנאשם לא עמדו לו, ביקש הוא לחזור לבית המעצר ובהתאם לבקשתו זו הורה בית המשפט על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו. משכך ונוכח רצונו של הנאשם כי ייגזר דינו והוא יחל בריצוי עונשו התייתר הצורך בהמשך מעורבות שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש בתמצית

טיעוני המאשימה

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש כולל של 54 חודשי מאסר בפועל ולצדו מאסר על תנאי, פיצוי לנפגעי העבירות, קנס משמעותי, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ופסילה על תנאי.

בטיעוניה, הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם ואת הנסיבות המחמירות שנלוו להם, תוך שהפנתה לטיעוניה לעונש, כפי שנטענו על ידה ביום 21.9.16, בעניינם של הנאשמים האחרים בפרשה, אשר דינם נגזר ביום 6.11.16.

ב"כ המאשימה ביקשה להדגיש את חלקו של הנאשם באירועים, וטענה כי מדובר במי אשר מעמדו בהיררכיה העבריינית היה גבוה. מתוקף מעמדו זה יצר קשר עם תושבי השטחים, קבע איתם, אסף אותם באמצעות רכבו והסיע אותם לתוך שטחי מדינת ישראל לשם מטרה אחת ויחידה - היא גניבת הרכבים ופגיעה ברכושם של אחרים. בהקשר זה פירטה כי במסגרת האישום המרכזי הורשע הנאשם בכך שהסיע 3 תושבי שטחים, אחד מהם בעל עבר ביטחוני, לאחר שקשרו ביניהם קשר לגנוב רכבים. הנאשם הסיע ברכבו את המעורבים בביצוע העבירות לזירת העבירה, שם נגנב הרכב, ובהובלתו הועבר בהמשך לשטחי הרשות. בשלושה אישומים נוספים קשר הנאשם קשר עם אחרים לגניבת רכבים וכתוצאה מאותו קשר קיבל לידיו את הרכבים הגנובים והוביל אותם לשטחי הרשות. לדבריה, העובדה כי מהאישומים השני והשלישי עולה מעורבותו של הנאשם בגניבת שני רכבים במהלך לילה אחד, כמו גם העובדה כי העבירות בהן הורשע הנאשם נעברו תוך תכנון מוקדם, בשיטתיות ולאורך תקופה של למעלה מחודש ימים, מלמדות על מעמדו הבכיר של הנאשם בהיררכיה העבריינית, חלקו המשמעותי בביצוע העבירות, התעוזה בה פעל והחומרה שבמעשיו. כל אלה מצביעים על מידת הפגיעה המשמעותית בערכים החברתיים המוגנים.

ב"כ המאשימה טענה כי בכל הנוגע לאירוע המרכזי נשוא האישום הראשון, מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי

מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם כל אחד מהאישומים שעניינם עבירות של קשירת קשר וקבלת רכב גנוב נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

אשר לכתבי האישום המצורפים, טענה ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם עבירה של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש שלא לצריכה עצמית נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, ומתחם העונש ההולם עבירה של החזקת סם זה לצריכה עצמית נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות וסמים. עוד הפנתה לממצאי התסקיר, מהם עולה כי הנאשם כשל בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, ומשכך אף נמנע שירות המבחן מהמלצה כלשהי בעניינו.

במכלול הנסיבות, ובשים לב לחלקו המרכזי והמשמעותי של הנאשם בפרשיה ולתיקים הנוספים שצירף, עתרה ב"כ המאשימה להשית עליו עונש מאסר בפועל כולל בן 54 חודשים ולצדו ענישה נלווית.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם טען, מנגד, כי ניתן להסתפק בעניינו של הנאשם בעונש מאסר בפועל בן 24 חודשים.

לדבריו, חרף העובדה כי הנאשם הורשע במספר אישומים, אין מדובר במי שהיה ראש הפירמידה העבריינית ו/או שימש חולייה משמעותית ודומיננטית בשרשרת העבריינית. ההיפך הוא הנכון. הלכה למעשה הנאשם עבד אצל אחר, פעל עבורו ובשליחותו, ותפקידו התמצה בהובלת תושבי הרשות לזירת העבירה ובהמשך קבלת הרכבים הגנובים והעברתם לשטחים דרך המחסום, הא ותו לא.

לתמיכה בטענתו זו הפנה הסנגור לטבלת פראפרזות שהעבירה התביעה לידי ההגנה, ולמידעים העולים מהם ולפיהם הנאשם עבד עבור אחרים שהפעילו אותו.

אשר לתיקי הסמים אותם צירף הנאשם, טען כי מבלי להקל ראש בעבירות מדובר בהחזקת סם קל מסוג קנבוס, על רקע התמכרותו של הנאשם לשימוש בסם זה. בהקשר זה הוסיף כי הגם שהכמות שהחזיק הנאשם באחת ההזדמנויות חורגת מהכמות המותרת על פי חוק לצריכה עצמית, עדיין מדובר בכמות קטנה.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם בטיעונו כי בכל הנוגע לאישומים 2-4, אין מחלוקת שהנאשם לא היה מעורב באופן אקטיבי או בכל אופן אחר בגניבת הרכבים גופם אלא קיבל אותם לחזקתו לאחר שנגנבו. בהקשר זה ציין כי עבירה של קבלת רכב גנוב אינה מצויה ברף עליון של חומרה בהבדל מעבירה של גניבת רכב, בנסיבות בהן קבלת רכב גנוב, בהבדל מגניבת הרכב, מעצם טיבו וטבעו נעדר אלמנטים של תחכום או תעוזה.

ב"כ הנאשם התייחס למתחמי העונש ההולמים להם עתרה המאשימה לגבי כל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם וכתבי האישום שצירף, וטען כי מדובר במתחמים שאינם עולים בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת. הסנגור הפנה לאסופת פסיקה, ובהתבסס עליה הציע מתחמים מטעמו, והוסיף כי ראוי לראות בכל האירועים בהם הורשע הנאשם בתיק העיקרי אירוע עברייני אחד, פרי תוכנית עבריינית אחת, ולהטיל בגינם עונש כולל ומידתי.

אשר לתיקי הצירוף טען כי בהתחשב בסוג הסם, בכמות הקטנה באופן יחסי ובעובדה כי הסמים הוחזקו על רקע התמכרותו של הנאשם, הענישה בגינם צריכה להיות מינמלית ביותר וצופה פני עתיד בעיקרה.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ופירט כי הנאשם סובל מבעיית התמכרות לסמים למן היותו נער ועל הרקע הזה שב והסתבך בפלילים, נתון הנלמד אף מאופי התיקים אותם צירף הנאשם. לדבריו, הנאשם עבר הליך גמילה מסמים בעבר, בתקופת קטינותו, אולם בסופו של יום שב להשתמש בסמים ועל הרקע הזה שב ומעד בפלילים. בהקשר זה הפנה לעובדה כי בהליך המעצר בתיק הנוכחי, במסגרתו הוטל על הנאשם צו פיקוח, נמנע אמנם הנאשם בתחילה מלשתף פעולה עם שירות המבחן, אלא שבהמשך שינה את גישתו, גילה מוטיבציה ואף נמצא מתאים להשתלב בטיפול במסגרת קהילה טיפולית סגורה. למרבה הצער, חרף הניסיון הכן והאמיתי מצד הנאשם לעבור הליך טיפולי בקהילה סגורה, לבסוף כוחותיו לא עמדו לו עוד, והוא החליט לחזור למעצר, לשלם את חובו לחברה ולעבור את הליך הגמילה בין כותלי בית הסוהר. לשיטת ההגנה, מדובר בלקיחת אחריות משמעותית מצדו של הנאשם אשר בחר לקבל על עצמו את הדין ולהתחיל באופן מיידי בריצוי עונשו חרף הפתח שנפתח בעניינו להמשיך בהליך טיפולי ממושך במסגרת קהילה טיפולית טרם גזירת דינו.

אשר לעברו הפלילי של הנאשם, טען ב"כ הנאשם כי אמנם לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות, אולם ביקש שלא לזקוף נתון זה לחובתו, וזאת בשים לב לעובדה כי אין המדובר בעבר מכביד, ובעובדה כי עסקינן בהרשעות מבית משפט לנוער.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם אשר ערך "ניקוי שולחן", הודה בעובדות כתב אישום אשר תוקן לקולא באופן משמעותי וצירף תיקים אשר היו תלויים ועומדים כנגדו, תוך שחסך בזמן שיפוטי יקר, מתוך כוונה לפתוח דף חדש, וביקש כי בית המשפט יתחשב בנתונים אלו במסגרת כלל שיקולי הענישה וגזירת דינו של הנאשם.

עוד הדגיש הסנגור כי בגין האירועים נשוא כתב האישום היה הנאשם עצור מאחורי סורג ובריה, לראשונה בחייו, למשך כשלושה חודשים, על כל המשמעויות הנלוות לכך, ובהמשך שהה בתנאים מגבילים מכבידים אשר כללו איזוק אלקטרוני.

בנסיבות הללו, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בעניינו של הנאשם בעונש מאסר בפועל בן 24 חודשים.

דין והכרעה

כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, ובהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

אשר לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בהם ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אין לי אלא להפנות לאשר נקבע בעניין זה בגזר הדין שניתן אך לאחרונה בעניינם של הנאשמים האחרים בפרשה, ולאמצו לתוך גזר דינו זה של נאשם 2.

בתמצית ייאמר כי עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות כי הנאשם היווה חולייה משמעותית בתוכנית העבריינית ובשרשרת הגניבה, גם אם יש ממש בדברי ההגנה כי לא עמד בראש הפירמידה העבריינית והופעל גם הוא על ידי אחרים.

במסגרת האישום הראשון, הורשע הנאשם בכך שקשר קשר עם המעורבים האחרים לגניבת רכבים, הסיע את חברי הכנופיה תושבי השטחים אל מקום הגניבה. בהמשך נהג ברכב המוביל לכיוון שטחי הרשות כשלאחריו הרכב הגנוב, ולבסוף נתפס בידי השוטרים ביחד עם האחרים.

בשלושה אישומים נוספים הורשע הנאשם בכך שקיבל לידיו את הרכבים הגנובים והוביל אותם בצוותא אל עבר השטחים דרך מחסום רנתיס, כשהוא נוהג ברכב המוביל. הנאשם הסיע שוהים בלתי חוקיים, בידעו כי מדובר במי אשר אינם רשאים להיכנס לישראל והקדיש את זמנו ומרצו לפגיעה ברכושם ובביטחונם של האזרחים, והכל למען בצע כסף.

במסגרת האישום הראשון, בסופו של יום הרכב הושב אמנם לבעליו החוקיים, אולם יש לזקוף זאת לעבודת המשטרה ולא לזכות הנאשם, שכן הנאשם נתפס ביחד עם האחרים שעה שהרכב עשה דרכו לעבר שטחי הרשות. בשלושה מקרים נוספים הצליח הנאשם להעביר שלושה רכבים לשטחי הרשות באופן שלא רק שבעלי הרכבים גילו כי רכביהם נגנבו, אלא שהם לא זכו לראותם עוד, נתון המלמד על מידת החומרה שבמעשיו של הנאשם ועל היקף הנזק שגרם.

אשר לעבירות הסמים, נשוא כתבי האישום המצורפים, מדובר בעבירות שבוצעו על רקע התמכרותו של הנאשם לסמים והשימוש בהם. בדירתו של הנאשם נתפסו סמים מסוכנים מסוג חשיש וקנביס בכמות שאינה לצריכה עצמית ובמשקל כולל של כ-125 גרם. כמויות הסם מעידות על פוטנציאל הנזק שבמעשיו של הנאשם הן כלפי עצמו והן כלפי אחרים.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בעבירות הרכוש הקשורות ברכבים ועבירות הסמים שהפכו לרעה חולה בארצנו.

התופעה מחייבת חינוך, מודעות ציבורית ואכיפה, ושומה על בית המשפט להעביר מסר ברור וחד משמעי באמצעות הטלת עונשים משמעותיים ההולמים את חומרת המעשים.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי עבירות רכוש הקשורות ברכבים נושאות בצידן עונש מאסר משמעותי לריצוי מאחורי סורג ובריח לצד ענישה צופה פני עתיד וענישה כלכלית, מחמת הכורח בהחמרה בענישת עבריינים המבצעים עבירות כלפי רכבים, בטח ובטח עת מדובר בביצוע עבירות רכוש המבוצעות תוך תכנון מוקדם, בצוותא, בשיטתיות, בתחכום ותוך ביצוע עבירות נלוות.

במסגרת האישום הראשון, הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לפשע, גניבת רכב בצוותא חדא והסעת תושב זר בצוותא חדא.

י"אמר כי קשה לאתר ולמצוא מדיניות ענישה בפסיקה הנוהגת, שבה נידונו מכלול העבירות שביצע הנאשם, או עבירות הנסובות על נסיבות שתואמות במדויק את נסיבות האישום הראשון, בשים לב לחלקו הספציפי והייחודי של הנאשם באירוע גניבת הרכב נשוא האישום הראשון.

זאת ועוד, הפסיקה המצויה הינה כזו ששלובים בה מכלול נתונים, ומשכך מהווה היא רק אמת מידה קרובה ככל שניתן לנסיבות המקרה דנן.

עיון בפסיקה הנוהגת מלמד כי עבירות של קשירת קשר לפשע וגניבת רכב בצוותא נושאות בצידן עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה (ראה רע"פ 1108/15 שעאבנה נ' מד"י שאישר בגלגול שלישי את גזר הדין בת"פ (י-ם) 11055-10-12 מד"י נ' שעאבנה; ע"פ 2333/13 באסל סאלם נ' מד"י; עפ"ג 39070-06-15 מד"י נ' חמו ואח'; עפ"ג 42278-02-15 גלילוב נ' מד"י; ת"פ (נתניה) 50331-07-11 מד"י נ' אכבאריה, בין רבים אחרים).

אשר לעבירה של הסעת תושב זר שביצע הנאשם - בניגוד לטענת ההגנה, סבורני כי אין לראות עבירה זו כנבלעת בתוך עבירות קשירת הקשר וגניבת הרכב. הנאשם נהג ברכבו לראש העין על מנת לאסוף את חברי הכנופיה תושבי השטחים (נאשמים 5-7) תוך שהוא עומד בקשר עם נאשם 5 ומעדכן אותו מתי יאסוף אותם. בהמשך אסף את תושבי השטחים והסיע אותם למקום גניבת הרכב בעיבורה של העיר באר יעקב. הנאשם הסיע את אותם תושבים זרים כשהוא מודע לכל המשמעויות הנילוות לכך, בין היתר מבחינה בטחונית. בהקשר זה חשוב להדגיש כי אחד מבין תושבי השטחים שהסיע הנאשם היה בעל עבר בטחוני.

אציין כי ברגיל עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי הניצבת לבדה נושאת בצידה ענישה מגוונת, החל במאסר על תנאי ולצידו צו של"צ ועד 7 חודשי מאסר בפועל (לעניין זה ר' רע"פ 7726/13 מסארה נ' מד"י; רע"פ 2210/11 באזין נ' מד"י; עפ"ג (מחוזי ב"ש) 58809-10-13 אבו מחארב נ' מד"י; ת"פ 38900-03-13 מד"י נ' אבוגודה; ת"פ 59838-12-12 מד"י נ' אלצראיעה; ת"פ 2162/08 מד"י נ' מסודי; ת"פ 52636-04-13 מד"י נ' עבדאללה; ת"פ 30626-08-13 מד"י נ' בדיר, בין רבים אחרים).

משכך, נסיבה זו בהחלט תמצא ביטויה בקביעת מתחם העונש ההולם בנוגע לאישום הראשון.

מכל האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות שביצע הנאשם במסגרת האישום הראשון נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

במסגרת האישומים השני, השלישי והרביעי הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וקבלת רכב גנוב בצוותא חדא. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי עבירות אלו נושאות בצידן ענישה הנעה ממאסר בפועל הניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד למאסר בפועל של ממש מאחורי סורג ובריה (ראה לעניין זה רע"פ 2097/14 יאסר דויכאת נ' מד"י; ת"פ 45270-02-13 מד"י נ' ג'ת; ת"פ (שלום ראשל"צ) 27791-04-12 מד"י נ' האני אבו כף; ת"פ (שלום ראשל"צ) 6577-02-12 מד"י נ' סנדוקה ואח'; ת"פ (כפר סבא) 22908-01-14 מד"י נ' עזבה, בין רבים אחרים).

מכל האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם את העבירות נשוא כל אחד מהאישומים השני, השלישי והרביעי נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

במסגרת כתב האישום המצורף, הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ובמשקל של כ-125 גרם. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי עבירה זו נושאת בצידה ענישה הנעה ממאסר בפועל הניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד למאסר בפועל של ממש מאחורי סורג ובריח (ראה ת"פ (פתיח תקווה) 24156-11-12 מד"י נ' גבריאל; ת"פ (רמלה) 24068-12-11 מד"י נ' שמייב; ת"פ (פתיח תקווה) 51123-01-12 מד"י נ' חוטוריאנסקי; ת"פ (רחובות) 19408-11-14 מד"י נ' ישמח משה, בין רבים אחרים).

מכל האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

אשר לעבירה של החזקת סם מסוכן חשיש לצריכה עצמית סבורני כי העונש ההולם הינו מאסר על תנאי.

במקרה דנן לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מן המתחמים, לחומרא או לקולא.

בגזירת העונש ההולם את מעשי הנאשם שבפניי, יש מקום להתחשב **בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.** במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; אין ספק כי עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת יפגע בנאשם, וזאת בשים לב להיות המאסר אשר יושת עליו מאסרו הראשון.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; כאמור הנאשם נטל אחריות, הודה בכתב אישום מתוקן וצירף שני כתבי אישום נוספים מתיקים פליליים אחרים אשר התנהלו כנגדו, מתוך מטרה "לנקות שולחן".

ג. עברו הפלילי של הנאשם; הנאשם יליד שנת 1991 ולחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות סמים ואלימות, ובהן דרישת רכוש על ידי אדם מזוין, תקיפת שוטר ואיומים בגינן נידון לענישה צופה פני עתיד. עברו הפלילי של הנאשם מעיד כי אין זו הפעם הראשונה בה הוא מסתבך בפלילים. עם זאת, אין המדובר בעבר מכביד מאוד, בשים לב לעובדה כי הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2011, וכי הרשעותיו הן מבית המשפט לנוער, עת היה קטין.

ד. נסיבותיו האישיות של הנאשם; מדובר בנאשם צעיר כבן 26, הסובל מבעיית התמכרות לסמים למן היותו נער. הנאשם נשר מלימודיו לאחר 9 שנות לימוד בלבד, חבר לחברה שולית והתמכר לחומרים פסיכואקטיביים שונים באופן אינטנסיבי. על הרקע הזה גם לא גויס לצבא. במסגרת הליך הקודם שהתנהל כנגד הנאשם בשנת 2011, למרבה הצער, לא התמיד הנאשם בטיפול ובחלופי הזמן על רקע דפוסים עברייניים המאפיינים אותו, שב והסתבך בפלילים ועובר למעצרו בתיק הנוכחי מצוי היה בתהליך התדרדרות ברור. במסגרת הליך המעצר בתיק הנוכחי הוטל על הנאשם צו פיקוח מעצר במסגרתו הוחלט כי הנאשם ישולב בקבוצה ייעודית לעצורי בית וימסור

בדיקות שתן לאיתור סמים אולם הנאשם כשל בשיתוף פעולה, ניתק את הקשר עם שירות המבחן ולא עמד בתנאי צו הפיקוח. בהמשך שינה גישתו, עבר ראיון קבלה במסגרת קהילה טיפולית סגורה ונמצא מתאים לטיפול בה. ביהמ"ש קבע כי שילובו בהליך הטיפול יידון במסגרת ההליך העיקרי. משניסה שירות המבחן, במסגרת ההליך העיקרי, לתאם עבור הנאשם, פעמיים, חלון יציאה במנהלת האיזוק לצורך פגישה עמו ועריכת התסקיר, נתקל בחוסר שיתוף פעולה מצדו של הנאשם אשר לא התייבץ לפגישות. לבסוף, ומשכוחותיו של הנאשם לא עמדו לו, ביקש הוא לחזור לבית המעצר מתוך מטרה להתחיל באופן מיידי בריצוי עונשו. משכך הורה בית המשפט על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו. בנסיבות הללו נגדעה האפשרות לפסוע בנתיב הטיפול שיקומי בעניינו של הנאשם.

ה. עוד תילקח בחשבון, בגזירת הדין, העובדה כי בגין העבירות נשוא כתב האישום היה הנאשם עצור מאחורי סורג ובריח, לראשונה בחייו, משך כשלושה חודשים ובהמשך שוחרר בתנאים מגבילים מכבידים בדמות מעצר בית מלא ואיזוק אלקטרוני.

סבורני כי בנסיבות תיק זה נכון יהיה לגזור על הנאשם עונש כולל לכל האירועים בהם הורשע, כמצוות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

בבואי לבחון מה העונש הכולל שיש לגזור על הנאשם בגין כל המקרים דלעיל, הרי שמצד אחד נכונה הטענה שכל אחד מהאישומים עומד בפני עצמו, באופן שמצדיק מבחינה ערכית העונשים זה לזה. אך מן הצד השני, לא ניתן להתעלם מסך כל המאסר שאותו יהיה על הנאשם לרצות והצורך לשמור על מידתיות בענישה. בנוסף, יש להתחשב בעקרון אחדות הענישה וגזירת עונשו של הנאשם בשים לב לחלקו בפרשה, למספר העבירות והאישומים בהם הורשע ולעונשים שנגזרו על הנאשמים האחרים בפרשה.

העונש הכולל שייגזר על הנאשם יביא לידי ביטוי את חומרת העבירות, את עברו הפלילי של הנאשם, את נסיבות ביצוע העבירות, את הנזקים הממשיים שנגרמו למתלוננים, ואת מכלול השיקולים לחומרא, לרבות בהיבט הגמול וההרתעה, ומן הצד השני יתחשב במכלול השיקולים לקולא ובהם נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו המשפחתי, התקופה בה שהה במעצר, גילו, התיקון המשמעותי לקולא של כתב האישום בתיק העיקרי, ההודיה ולקיחת האחריות על מעשיו.

הקנס הכספי

מדובר כאמור בעבירות שבוצעו למען בצע כסף. כאשר עסקינן בעבירות רכוש שמטרת ביצוען כלכלית, מן הראוי שאף הענישה תישא פן כלכלי שיהווה מענה עונשי הולם. יחד עם זאת, בקביעת שיעור הקנס יש להתחשב בתקופת המאסר הממושכת שעתיד הנאשם לרצות.

סוף דבר

אשר על כן ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לעניין אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 40 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 2.3.16 ועד 27.5.16, וכן מיום 17.11.16 ועד היום.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה מסוג פשע על פי פקודת הסמים ו/או כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה מסוג עוון על פי פקודת הסמים ו/או כל עבירת רכוש מסוג עוון ו/או עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע.

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירה כלשהי על חוק הכניסה לישראל.

ה. קנס כספי בסך של 5,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 1.3.17.

ו. פיצוי למתלונן, ע"ת 9 - מר אלירן פנחס, בסך 1,000 ₪ שיופקד בקופת בית המשפט עד לא יאוחר מיום 1.3.17.

פיצוי למתלונן ע"ת 7 - מר רן מאירי, בסך 1,000 ₪ שיופקד בקופת בית המשפט עד לא יאוחר מיום 1.3.17.

פיצוי למתלונן ע"ת 6 - מר הרצל מכלוף, בסך 1,000 ₪ שיופקד בקופת בית המשפט עד לא יאוחר מיום 1.3.17.

פיצוי למתלונן ע"ת 1 - מר דניאל חולי, בסך 1,000 ₪ שיופקד בקופת בית המשפט עד לא יאוחר מיום 1.3.17.

ז. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 10 חודשים מיום שחרורו של הנאשם מן המאסר. מניין ימי הפסילה יחלו עם שחרור הנאשם ממאסרו ועם הפקדת רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט.

ח. 12 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מתום מועד הפסילה בפועל, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה כלשהי על פקודת הסמים.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

עמוד 12

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"א טבת תשע"ז, 19/01/2017 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר , שופטת

הוקלדעלידיליטלאמויאל